Pelerinaj la Mănăstirea cuviosului Patapie, Loutraki

(s.v. 8 decembrie / s.n. 21 decembrie)

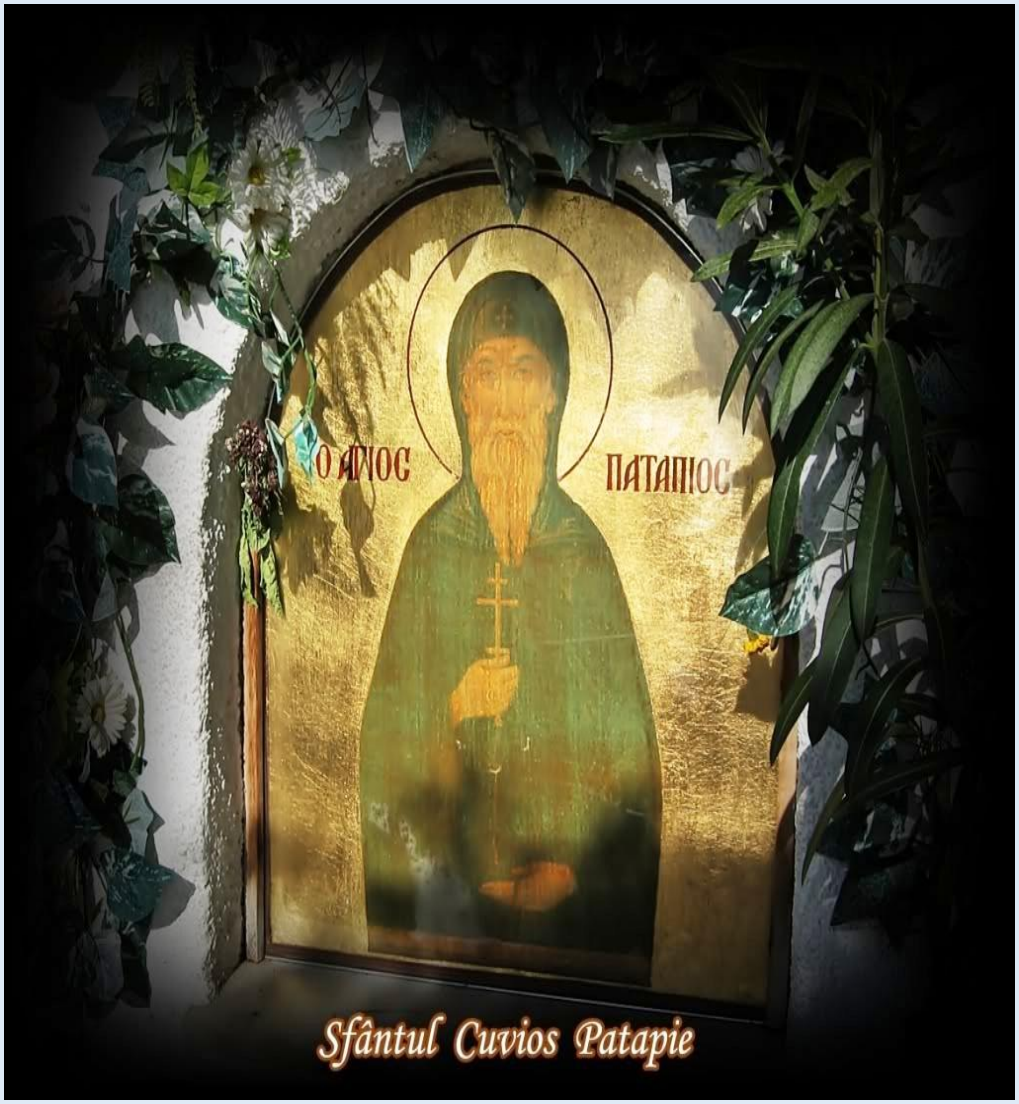

Materiale despre Sfântul cuvios Patapie:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20cuv.%20Patapie%20(8%20dec.)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Patapie

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Patapie

***

Sfântul cuvios Patapie (s.v. 8 decembrie / s.n. 21 decembrie):

https://www.academia.edu/44772815/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Patapie_8_decembrie_

https://archive.org/details/sf.-patapie

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-patapie

***

Moaștele Sfântului Patapie se păstrează la Mănăstirea Loutraki din apropiere de Corint (de mai bine de 1.700 de ani, moaștele lui sunt întregi în mănăstire). De asemenea, Dumnezeu ne-a binecuvântat și încă ne binecuvântează cu multe minuni făcute prin moaștele Sfântului Patapie, aici s-au făcut nenumărate minuni şi vindecări, în special de cancer. Biserica Ortodoxă sărbătorește pe 8 decembrie, pe Sfântul Patapie (sec. VII).

&&&

Ne aştepta drum lung... spre Sfântul Patapie! Loutraki, Mănăstirea cuviosului Patapie.

Mănăstirea Sfântul Patapie - Agios Patapios, Osios Patapios - este o mănăstire ortodoxă, cu obşte de maici, aşezată la doar 14 kilometri distanţă de localitatea Loutraki, Grecia, la o altitudine de 700 de metri, în Munţii Geraneia. Mănăstirea Sfântul Patapie aparţine Bisericii Greciei, din punct de vedere jurisdicţional ea fiind localizată în Mitropolia de Corint.

Mănăstirea se află aşezată pe înălţimile din jurul Corintului. Am ajuns destul de târziu. Ana ne-a spus când am ajuns jos, la poarta mănăstirii, că trebuie să ne luăm pijamaua, prosopul şi strict ceea ce ne trebuie pentru noapte, pentru că se urcă greu şi bagajele rămân în maşină...Fără o vorbă, obosiţi şi grăbiţi am început să cotrobăim în genţi şi să scoatem lucrurile ...unde e pijamaua? unde e prosopul? unde e geanta cu şerveţele umede? Le-am găsit pe toate şi m-am aşezat lângă Dana care deja plângea. Picioarele ei umflate ca doi butuci! Nu vă imaginaţi că un pelerinaj este un lucru uşor! Din punct de vedere fizic, când se termină eşti şi tu ...terminat! Ar trebui un alt concediu, aşa gândeşti în acele zile. Adevărul e ca binefacerile pelerinajului se simt şi nu ai nevoie decât de odihnă o noapte în patul tău şi eşti gata de alt pelerinaj. Am urcat treptele spre mă-năstire...sus, sus în munte!

Peisajul este pur şi simplu minunat, de neînchipuit! Eşti într-o clădire în munte, jos se vede Corintul luminat ca o salbă!Totul pare că te desparte de lume şi de ce să-ţi mai trebuiescă lumea?

Mănăstirea din Loutraki, închinată Sfântului Patapie din Teba Egiptului, prăznuit la data de 8 decembrie, a fost întemeiată în anul 1952, la dorinţa Părintelui Nectarios Kyriakos. Binecuvântarea de zidire a fost dată de către Procopie, mitropolitul de Corint, ca loc alegându-se peştera care păstrează Moaştele Sfântului Patapie şi împrejurimile acesteia.

Sfintele sale Moaşte au fost găsite în această peşteră în anul 1904, de către părintele Constantine Sosanis. Acestea au fost găsite sub un acoperiş de ţigle şi frunze, făcut pentru a fi protejate de umezela peşterii. Ele răspândeau un miros plăcut. Peste ele era aşezat un sul de hârtie, cu numele Sfântului Patapie, o cruce mare de lemn şi mai multe monede bizantine.

Astăzi, în peştera sfântului exista deja o micuţă Biserică şi o sacristie, ambele săpate în stânca muntelui. Această peşteră se afla în partea nord-vestică a bisericii centrală a mănăstirii. Sfintele moaşte sunt păstrate într-o raclă de lemn, frumos sculptată, în adâncimea peşterii.

În interiorul peşterii se păstrează încă o serie de minunate fresce bizantine din secolul al XIII-lea. În cadrul celor păstrate până astăzi se numără cele ce îi înfăţişează pe: Sfântul Patapie - Osios Patapios, Sfânta Răbdare - Osia Ypomoni şi Sfântul Nikon Metaniote - Osios Nikonas.

Odată întemeiată mănăstirea, sora Patapia a fost numită stareţă, alături de părintele Nectarios Kyriakos, drept părinte spirtitual pentru toată obştea. Astăzi, obştea

mănăstirii de pe înălţimele Corintului numără cam 40 de maici, fiecare vieţuind în chilia ei, în rugăciune şi nevoinţă.

Sfântul cuvios Patapie era de loc din Teba Egiptului. El a trăit în secolele IV-V. Alegând viaţa călugărească, a urmat lui Hristos şi s-a nevoit mulţi ani în pustiu. Apoi a venit la Constantinopol, unde a făcut foarte multe minuni: a dat orbilor vedere, a vindecat, ungând cu untdelemn sfinţit pe idropici, a izgonit demoni, a vindecat cancerul.

Crescând numărul ucenicilor, în jurul Sfântului Patapie, acesta a zidit o mă-năstire: Mănăstirea Egiptenilor. În această mănăstire a şi murit sfântul, dându-şi sufletul în mâinile lui Hristos.

Un prieten de-al său, Sfântul Varas a mutat sfintele sale Moaşte în mănăstirea sa: Mănăstirea Sfântului Ioan al Pietrei (Agios Ioannis Petras), care se afla sub protecţia familiei imperiale din Constantinopol, familia Paleologilor.

Odată cu cucerirea Constantinopolului, Aggelis Notaras, o rudă a împăratului, cu scopul de a feri Sfintele Moaşte ale Sfântului Patapie de necredinţa otomană, le-a luat din Biserică şi le-a ascuns într-o peşteră din Munţii Geraneia, în nordul Greciei. Această peşteră a fost descoperită, din rânduiala lui Dumnezeu, în anul 1904.

Acesta este sfântul la care doream să ajungem. Şi sfântul ne-a primit cu linişte şi pace. Ana s-a dus şi "ne-a luat "camerele, ne-a împărţit în ele, căutând să satisfacă

toate dorinţele. Eu am rămas în cameră cu Dana dar ni s-a adăugat Aura, spre bucuria noastră! Deja în zilele din urmă constatasem că între mine şi Aura şi Florin sunt mai multe lucruri comune nouă... Aşa ne adună Dumnezeu! Ca să ne fie mai uşor, ca să ne sprijinim unii pe alţii, să nu ne pierdem, să nu ne rătăcim!

Ne-am dus în cameră bagajul de urgenţă şi aici surpriza mea a fost completă! Ne aştepta o cameră mică dar extraordinară de frumoasă şi curată! Încă îmi amintesc şi doresc perdele din broderie albe, să le văd apretate la geamuri! Aşa ca acolo!

Am mâncat la trapeză, deşi era târziu, încă îmi amintesc gustul perfect al roşiilor cu busuioc şi ulei de măsline şi pâinea... şi apă şi... tot ce cu iubire creştinească maicile ne-au dat! Dumnezeu, pentru rugăciunile Sfântului Patapie să le răsplătească iubirea!

Întunericul se lasă peste noi!

- Aveţi grijă, se porneşte alarma şi dacă vă mişcaţi prin mănăstire, vine firma de pază imediat! - ne-a spus Ana.

Dar cine să se mai mişte? Băieţii au mers în corpul lor de clădire, iar noi fetele am rămas împreună să privim nu atât înălţimile cât oraşul care se vedea în jos! Şi ca să vedem cât de păziţi suntem de duhovnicii noştrii, vă povestesc un fapt.

Târziu, în noapte am scris duhovnicului meu un mesaj pe telefon, pentru a lua binecuvântare pentu ceva ce urma poate să se întâmple şi i-am scris greşind numele sfântului: - Sunt undeva în munţi la Sfântul Pahomie.

Şi părintele mi-a răspuns corectându-mă imediat: - Sfântul Patapie!

Ne-am trezit devreme şi am plecat la biserică. Nu am putut să fac fotografii, deşi mi-am dorit! Dar păstrez în ochi, pe retină întipărite icoanele mari frumoase şi racla cu capul Sfintei Răbdare!

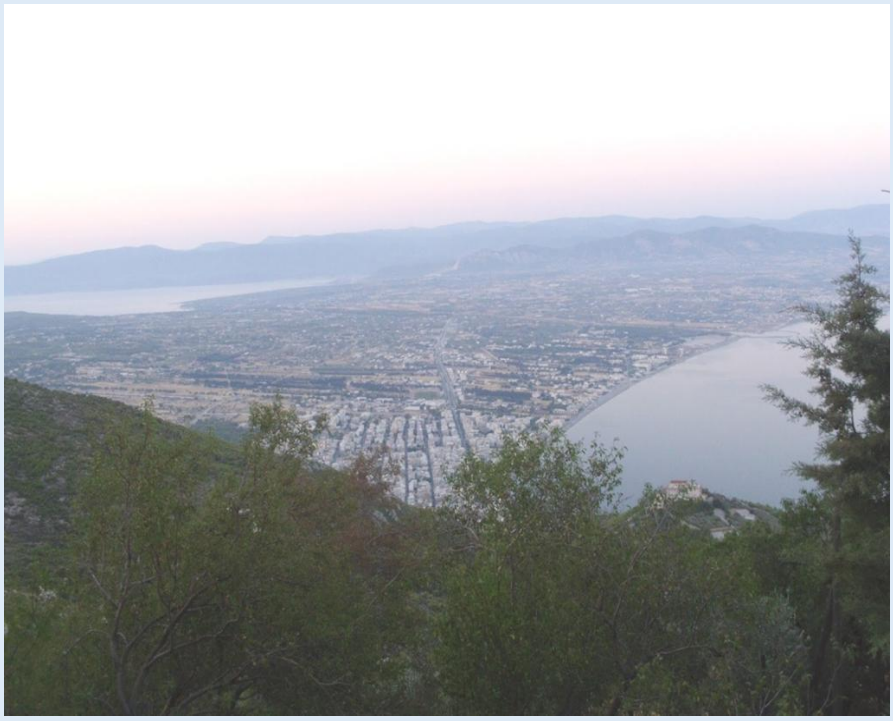

Fetele au citit acatistul sfântului, fiecare căutând să fie cât mai bine ancorat în momentele pe care le trăiam. Singuri cu Sfântul Patapie şi ceilalţi sfinţi: Osia Ypomoni şi Osios Nikonas. E un sentiment poate uneori greu de înţeles: şi bucurie dar şi un picuţ de teamă: nu-s vrednic!

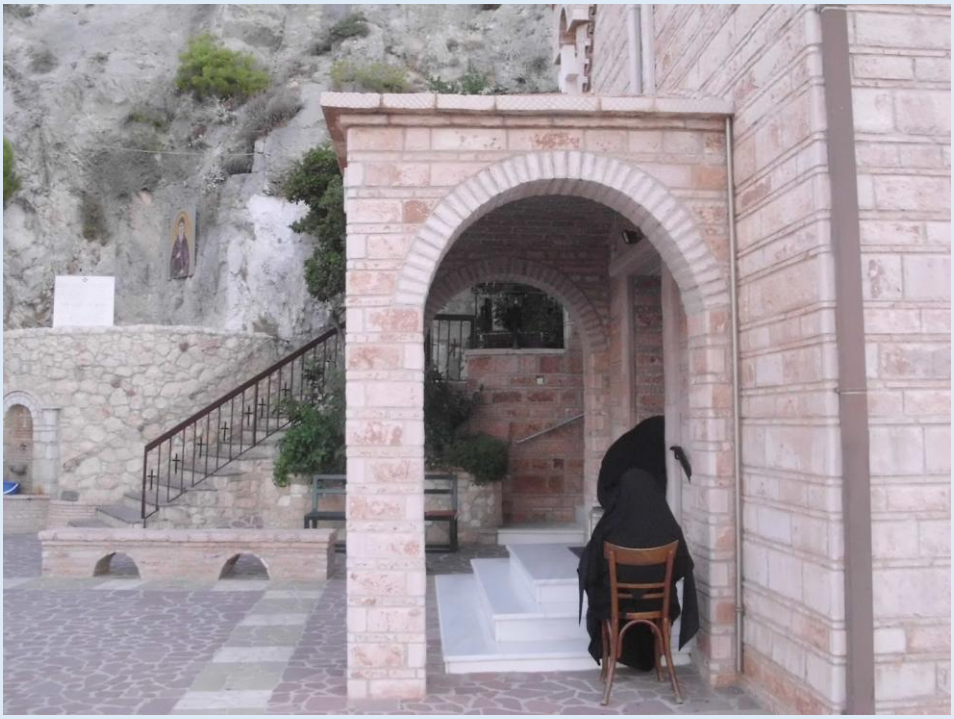

Sfântul Patapie s-a născut în anul 380 în oraşul Teba din Egipt. Tatăl lui era guvernatorul regiunii şi urmaşul unei binecunoscute familii egiptene. El şi soţia lui erau creştini evlavioşi şi l-au îndrumat pe fiul lor în citirea Scripturii. Când Patapie a ajuns la vârsta potrivită, părinţii lui i-au adus profesori reputaţi din Alexandria,

capitala Egiptului pentru a-l instrui în domeniul ştiinţelor, matematicii, filosofiei şi retoricii. Datorită educaţiei sale, a înţeles repede cât de trecătoare era viaţa din lumea aceasta şi s-a simţit atras de viaţa ascetică. În acest sens a fost inspirat mai ales de Clement, Atanasie şi Origen.

Tatăl său l-a dus şi la Şcoala Catehetică din Alexandria, unde a fost profund influenţat de un profesor orb, pe nume Didim. Didim l-a inspirat şi mai mult în dorinţa lui de a urma calea ascezei. Când şi-a terminat studiile, Patapie s-a întors la Teba, unde a aflat că tatăl lui murise. Dorindu-şi să urmeze o viaţa aspră a monahilor, a plecat atunci în pustia egipteană, unde a devenit binecunoscut pentru nevoinţele lui.

Pentru că faima lui se răspândise, iar el nu mai avea pace în pustie, a plecat la Constantinopol în anul 428. În timpul călătoriei, l-a întâlnit pe ucenicul său, Senut, care pe vremea aceea era vâslaş. S-au oprit la Corint, unde au rămas vreme de şapte ani la un schit.

În anul 435, Patapie a plecat de la schitul său din munţi, continuându-şi drumul spre Constantinopol. L-a luat cu el pe de-acum monahul Senut. Când au ajuns la Constantinopol, cei doi s-au dus, fără să spună cine erau, la Mănăstirea Maicii Domnului din Vlaherne, unde au primit o chilie din cele construite chiar în zidul de apărare a oraşului. Rămânând necunoscuţi celorlalţi, Patapie şi ucenicul său şi-au reluat nevoinţele, petrecându-şi vremea în posturi aspre, privegheri şi rugăciuni, ca nişte monahi de rând.

A devenit făcător de minuni, vindecând pe mulţi de bolile lor. A trecut la Domnul în anul 463, la vârsta de 83 de ani şi a fost înmormântat de ucenicii săi în Biserica Sfântului Ioan Botezătorul din Petra, Constantinopol, biserică ce s-a aflat mai târziu sub protecţia familiei imperiale a Paleologilor, şi mai ales a Sfintei Ipomoni, mama ultimului împărat al Bizanţului, Constantin, paleologul. După adormirea Sfântului, Biserica a strâns şi păstrat cu grijă istoria vieţii şi a sfintelor sale moaşte.

La o mie de ani după adormirea Sfântului, când Constantinopolul a fost cucerit de turci, moaştele sfântului au fost luate din Biserică şi duse la micul schit săpat în stâncă din Corint, după cum sfântul o şi ceruse când era încă în viaţă. Trupul sfântului a fost ascuns în spatele peretelui de apus al peşterii, înaintea icono-stasului şi a capelei construite acolo.

La începutul secolului al XX-lea, un preot din zonă, pr. Constantin Sosanis a descoperit moaştele sfinţilor ascunse în perete. Pr. Constantin, care slujea de obicei

în această capelă, era un om neobişnuit de înalt, şi din această pricină a hotărât să facă unele modificări ale capelei.

Cu o seară înainte să înceapă lucrările la zidul de apus, pr. Constantin a visat că a venit la el un monah care l-a prevenit: „Fii atent când o să spargi peretele, căci eu mă aflu de cealaltă parte. Sunt Sfântul Patapie, egipteanul. A doua zi, trupul sfântului a fost descoperit: ţinea la piept o cruce mare de lemn, un sul de pergament pe care era scris numele său, iar moaştele erau acoperite cu nişte frunze mari, încă verzi, de parcă atunci ar fi fost culese.

După descoperirea moaştelor sale, Sfântul s-a arătat mai multor oameni în vis sau în vedenie, cerându-le să-l viziteze la "casa lui din Loutraki". Este cunoscut mai ales ca vindecător de cancer, săvârşind minuni în întreaga lume, inclusiv în Australia şi America.

Extraordinar de frumoasă dimineaţă, cu Sfânta Liturghie! Cu maici bătrâne la strană. Cu preot bucuros de slujire. Noi toţi, senini, fericiţi de faptul că Dumnezeu ne-a rânduit o aşa cinstire: să fim acolo!

După Sfânta Liturghie am mers şi ne-am închinat moaştelor întregi ale Sfântului Patapie. Maica ne-a lăsat să intrăm şi în peşteră unde a fost găsit şi ne-am închinat...

Şi mai este ceva ce trebuie povestit: închinându-mă sfântului am constat că rasa monahală în care este îmbrăcat sfântul era puţin prăfuită... am aflat mai apoi că e o minune pe care Dumnezeu a îngăduit-o ca noi să vedem că sfântul este grabnic ajutător. Doar să-l chemi în ajutor!

Sfântul ne-a dat ulei de la candelă, iconiţe, ne-a hrănit iar cu iubire şi bucurie şi ne-a însoţit tot restul de zi...

Acesta este canalul Corint

Sursa: Doina-Elena Dumitru - Pelerinaj la Mănăstirea cuviosului Patapie, Loutraki

Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Patapie (1)

Troparul Sfântului cuvios Patapie, glasul al 8-lea: Întru tine, părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând crucea ai urmat lui Hristos; şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, că este trecător; ci, să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, prea cuvioase părinte Patapie, duhul tău.

Cântarea 1

Irmos: Veniţi, popoare, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, cel ce a despărţit marea şi a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a prea mărit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îmbrăcatu-te-ai din copilărie, înţelepte, cu dumnezeiasca Tărie şi Putere de sus, pentru luptele şi ostenelile pustniciei şi te-ai pregătit cu râvnă, Sfinte părinte Patapie.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lepădând toată viaţa celor trecătoare şi lepădându-te de lume, ai dobândit acum Mărirea cea mai presus de lume, la care ai ajuns prin pustnicie, înţelepte Patapie.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Astăzi neamul omenesc primeşte Solia zidirii celei din nou şi bunele vestiri ale înfierii, întru zămislirea ta cea mai presus de orice nădejde, Curată.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, cel ce prin lemn ai omorât păcatul; şi frica Ta o sădeşte în inimile noastre ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întinerindu-ţi puterea sufletului, cuvioase, surpat-ai prin ostenelile sihăstriei pe vechiul luptător şi ai stăpânit cu totul sfaturile lui.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Suferinţele tale, înţelepte, sunt chezăşie hotărâtă a dumnezeieştilor răsplătiri, dându-ţi ţie în viaţă strălucirea minunilor, părinte Patapie.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Dezlegatu-s-a neputinţa de mai înaine a oamenilor, lucrările cele dumnezeieşti strălucind luminat, mai presus de orice nădejde, când te-ai arătat din stârpiciune şi nerodire, Prealăudată!

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, glasul rânduielii Tale şi Te-am prea mărit pe Tine, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu armele luminii, Sfinte părinte Patapie, înfricoşând pe vrăjmaşii cei nevăzuţi, i-ai surpat şi i-ai ucis.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe piatra cea neclintită a sihăstriei şi a ostenelilor fiind zidit, înţelepte, întreitele valuri ale vrăjmaşilor nu te-au doborât.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Acum, firea oamenilor primeşte astăzi zămislirea ta ca pe o începătură a Rodirii celei de la Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dătătorule de Lumină şi Făcătorul veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe noi; că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind a vedea cu ochii minţii slava lui Dumnezeu, cuvioase, ai nesocotit desfătările lumii, ca pe nişte lucruri stricăcioase şi la cele dorite ai ajuns.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luând Crucea pe umeri, cuvioase şi lui Hristos urmând, ai ajuns la marginile pământului, alungând de la ele mulţimile vrăjmaşilor demoni.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu înainteprăznuirea ne izvorăşti astăzi, Preacurată, râul harurilor tale celor înţelegătoare, din care scoţând din destul, te lăudăm pe tine şi cu dragoste te mărim.

Cântarea a 6-a

Irmos: Întru adâncul greşelilor fiind învăluit, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Frântu-s-au săgeţile cele trimise împotriva tăriei tale, Sfinte prea cuvioase Patapie şi ai rămas biruitor prea viteaz asupra celui ce de-a pururea se războieşte cu noi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Laudă împletesc pământenii astăzi înaintepăznuirii tale, Ceea ce eşti plină de har şi primesc ca o bună vestire de bucurie cinstita ta zămislire.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavo-slovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Biserica ta, sfinte, aflând-o popoarele locaş de sănătate duhovnicească, cu osârdie venind la ea cer ca să ia vindecare de greşeli cu rugăciunile tale; că te-ai arătat ocrotitor tuturor celor ce sunt în nevoi, Sfinte părinte Patapie, prea cuvioase.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cei trei tineri ai Tăi au călcat porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, de a se închina chipului de aur din câmpul Deira şi aruncaţi fiind în mijlocul focului, răcorindu-se, au cântat: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Curăţindu-ţi, cuvioase, limpezimea sufletului de noroiul patimilor, făcutu-l-ai pe dânsul oglindă a dumnezeieştilor străluciri. Pentru aceasta desfătându-te de Privirea cea tainică, strigai: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vindecat-ai, de Dumnezeu fericite, cu dumnezeiasca lucrare, suferinţele de tot felul ale multora din cei bântuiţi de boli şi cu dumnezeieştile chemări, ai alungat cetele viclenilor demoni de la cei ce cântau: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Firea oamenilor se temeluieşte acum pe piatra cea înţelegătoare a cunoaşterii Stăpânului şi a firii celei dumnezeieşti, Preacurată, cu zămislirea ta cea mai presus de orice nădejde; şi propovăduind aceasta de mai înainte, cântă acum: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu, care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evreieşti şi văpaia în răcoreală a prefăcut-o, ca pe Domnul lăudaţi-L, lucrurile şi îl prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Biruind năvălirile patimilor şi luptele trupului, ai primit de la Dumnezeu, după cuviinţă, har dumnezeiesc, ca să vindeci patimile cele netămăduite. Pentru aceasta te cinstim pe tine, Sfinte Patapie, cel de trei ori fericit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Toate făcându-le după cuviinţă spre Slava lui Dumnezeu, Sfinte prea înţelepte cuvioase părinte Patapie, uşurezi, cu adevărat, toată durerea tuturor celor ce suferă. Pentru aceasta cu cântări te lăudăm pe tine, cuvioase, ca pe un prieten al Stăpânului.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cei ce ne-am pus nădejdea şi ne fălim pururea cu tine, de Dumnezeu Născătoare, cinstim cu dragoste zămislirea ta cea dumnezeiască, lăudând neîncetat cu credinţă pe Domnul şi prea înălţându-L pe Dânsul în veci.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu Cuvântul, Cel din Dumnezeu, care cu înţelepciune de negrăit a venit ca să înnoiască pe Adam cel rău căzut în stricăciune, din pricina mâncării şi care S-a Întrupat din Sfânta Fecioară pentru noi, credincioşii, cu un gând întru laude Îl slăvim.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Scoţând har prisositor de vindecări din Izvorul cel nesecat al Duhului, părinte Patapie, îl dai din belşug tuturor celor ce săvârşesc cu credinţă şi cu dragoste sfântă pomenirea ta, slăvind pe Ziditorul.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dănţuind acum în Locaşurile cele cereşti împreună cu apostolii, cu cetele cele nenumărate ale mucenicilor şi cuvioşilor, înţelepte, roagă pe Ziditorul şi Dumnezeu, pentru cei ce cu credinţă săvârşesc cinstită pomenirea ta.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Vărsat-ai din destul harul îndurărilor lui Hristos peste toţi oamenii, care te au pe Tine mijlocitoare şi solitoare a darurilor Sale celor bune. Pentru aceasta cu credinţă şi cu dragoste te fericim.

Sedelna, glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea lumi-nată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Uscat-ai patimile trupului cu curgerile lacrimilor, de Dumnezeu fericite părinte şi râuri de tămăduiri ai izvorât, Sfinte părinte Patapie. Pentru aceasta venind la cinstitele tale moaşte, culegem har şi milă, prăznuindu-ţi pomenirea după vred-nicie, cu credinţă fierbinte, de Dumnezeu fericite.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Luând asupra ta sărăcia Cuvântului, Cel ce S-a născut pentru noi din Fecioară, ai privit cele vremelnice întocmai ca pe o iarbă, fericite; că gustând din pomul cunoştinţei, cuvioase, te-ai arătat dumnezeiesc învăţător călugărilor. Pentru aceasta pe toţi i-ai îndemnat spre râvna vieţuirii îngereşti, cu dumnezeieştile tale cuvinte, de Dumnezeu purtătorule, prea cuvioase Patapie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedelna Înaintepăznuirii Sfintei Ana, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâm-pină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Uşa cea neumblată acum mai înainte se vesteşte; Cetatea cea întru tot luminată vine să lumineze; cea care singură este cu totul Preacurată, drepţilor se arată astăzi prin îngeri. Pentru aceasta cu bucurie strigăm către Ziditorul: dăruieşte-ne nouă roadă Izvorul nestricăciunii.

Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Patapie (2)

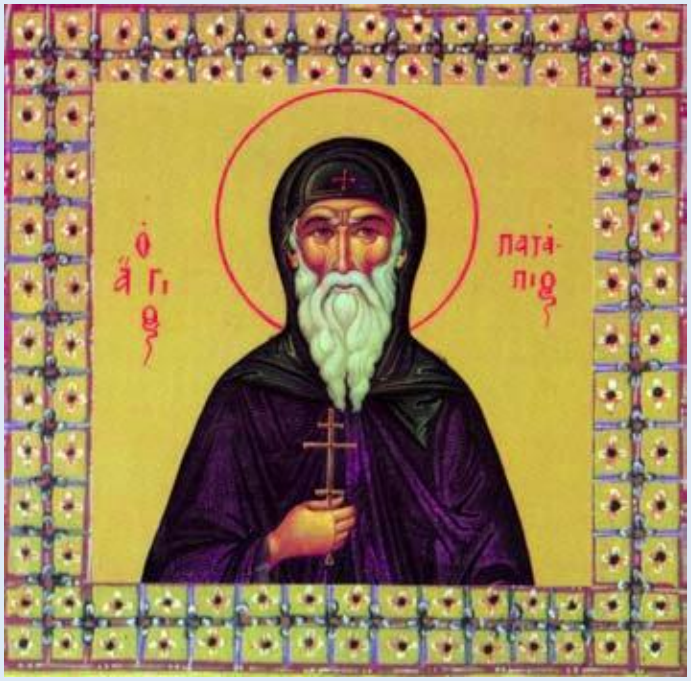

Troparul Sfântului cuvios Patapie, glasul al 8-lea: Întru tine, părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând crucea ai urmat lui Hristos; şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, că este trecător; ci, să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, prea cuvioase părinte Patapie, duhul tău.

Cântarea 1

Irmos: Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea într-armată, iar întrupându-Se Cuvântul, a pierdut păcatul cel rău, Domnul Cel Prea slăvit, căci cu Slavă S-a prea mărit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vrând să laud strălucitele fapte ale vieţii tale luminate, te rog, cuvioase: roagă-te să mi se dăruiască din cer rază dătătoare de lumină, ca să micşoreze norul neştiinţei mele, Sfinte Patapie.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce mai înainte cu dumnezeiască voie a acoperit în adâncul mării pe egipteni, scoţându-te pe tine ca dintr-o adâncime, din tulburarea lumească, te-a luminat cu cunoştinţe dumnezeieşti şi te-a arătat stea cu totul luminoasă, părinte cuvioase.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Din dragostea de nepătimire înfrânându-ţi patimile trupului cu frâul sihăstriei, fericite, te-ai arătat prea curat locaş al lui Dumnezeu prin credinţă şi celor învi-foraţi, liman de adăpost, părinte Patapie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Izbăvitorul, Cel ce dă lumii izbăvire de blestemul cel de demult din tine Se naşte, Fecioară, făcându-Se Om; Acela a făcut pe cuviosul Patapie izvor de vindecări tuturor celor ce aleargă către dânsul cu credinţă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Înflorit-a pustiul...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Adăpând brazda sufletească cu izvoarele lacrimilor celor prea alese, ai adunat grâul dumnezeieştilor fapte, păstrându-l în jitniţele cele de sus.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Într-armându-te cu dragostea ca şi cu sabia, cuvioase şi acoperindu-te cu pavăza dumnezeieştii tale smerenii, ai nimicit taberele demonilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Înflorit-ai ca şi crinul în livada sihăstriei, cuvioase, umplând de mireasmă plăcută inimile celor ce te laudă pe tine şi săvârşesc cu credinţă sfântă pomenirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiind purtat în braţele Celei ce Te-a născut, Doamne, cu puterea Ta ai sfărâmat idolii Egiptului; din care a odrăslit mulţimea de cuvioşi.

Irmosul: Înflorit-a pustiul ca şi crinul, Biserica păgânilor cea stearpă, Doamne, prin venirea Ta; întru care s-a întărit inima mea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Venit-a din Fecioară nu sol, nici înger; ci, Tu Însuţi, Doamne, Te-ai Întrupat şi m-ai mântuit pe mine, tot omul. Pentru aceasta strig către Tine: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Adâncul lacrimilor tale cele fierbinţi a înecat taberele demonilor şi valurile păcatului; iar noianul minunilor tale s-a arătat celor din adâncul patimilor.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Smerenie, priveghere şi rugăciune neîncetată, dragoste curată, credinţă şi nădejde câştigând, te-ai făcut împreună vorbitor cu cereştii îngeri, părinte cu-vioase.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Adormit-ai valurile desfătărilor celor de multe feluri cu dumnezeieştile suişuri şi cu neîncetate curăţiri. Pentru aceasta, după adormire, ai mers către Lumina cea neînserată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Strălucit-ai din Fecioară ca şi soarele din nori, arătând pe cuvioşii Tăi stele luminoase; pe cei ce s-au răstignit lumii şi patimilor, cu puterea Ta, Îndurate.

Cântarea a 5-a

Irmos: Lumina celor ce zac în întuneric, mântuirea celor deznădăjduiţi, Hris-toase Mântuitorul meu, către Tine alerg, Împărate al păcii, luminează-mă cu strălucirea Ta; că alt dumnezeu afară de Tine nu ştiu.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lumina celor ce zac întru întuneric străluceşte-mi mie lumină cu dumnezeieştile rugăciuni ale cuviosului Tău; risipeşte norii ticălosului meu suflet; adapă-mă cu apele iertării; că alt dumnezeu afară de Tine nu ştiu.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Curăţindu-ţi ochii sufletului de nălucirea patimilor, purtătorule de Dumnezeu părinte, prin cumpătare, ai deschis cu rugăciune dumnezeiască ochii celor orbi şi cu lumina vindecărilor ai risipit întunericul cel cumplit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Veniţi să luăm din dumnezeiescul sicriu al prea înţeleptului Patapie sănătate sufletului, sănătate trupului, tot belşugul de har ca dintr-un izvor; că izvorăşte minuni, ca nişte ape, celor ce aleargă către dânsul cu credinţă neîndoită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Dătătorul vieţii, care pe toate le ţine, pe Cel ce este Preaslăvit întru Sfinţi şi Se odihneşte întru cuvioşi, L-ai născut cu negrăită zămislire; pe Acela roagă-L pentru noi, Fecioară, dumnezeiască Mireasă.

Cântarea a 6-a

Irmos: De adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminându-ţi-se cugetul cu strălucitoare suişuri, ai vieţuit în trup, ca unul fără de trup, rămânând neatins de păcate, părinte Patapie.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Asemănându-te proorocului Ilie Tesviteanul şi urmând Sfântului Ioan Înaintemergătorul ai locuit mai întâi în pustiu, curăţindu-ţi cugetul cu liniştea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Strălucit-ai din Egipt ca un luminător prea strălucit, luminând şi Constantinopolul cu lumina tămăduirilor, prea luminate părinte Patapie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe nor uşor şezând Hristos, a venit odinioară la egipteni şi surpând idolii, a tras către Sine cetele cuvioşilor.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Biserica ta, sfinte, aflând-o popoarele locaş de sănătate duhovnicească, cu osârdie venind la ea cer ca să ia vindecare de greşeli cu rugăciunile tale; că te-ai arătat ocrotitor tuturor celor ce sunt în nevoi, Sfinte părinte Patapie, prea cuvioase.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cei trei tineri ai Tăi au călcat porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, de a se închina chipului de aur din câmpul Deira şi aruncaţi fiind în mijlocul focului, răcorindu-se, au cântat: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu Focul cel Înţelegător aprinzându-ţi simţirile sufletului, ai prefăcut în cenuşă focul păcatului cu lucrarea Duhului şi te-ai arătat întocmai ca lumina, Sfinte Patapie, cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Adânc al minunilor, râu de vindecări, izvor pururea curgător, pârâu care nici-cum nu se sfârşeşte, s-au arătat moaştele tale, părinte, celor ce se apropie de ele cu credinţă şi cu căldură strigă: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mă îndumnezeieşte pe mine Cel mai presus de Dumnezeire, care a luat chip de rob din tine, Fecioară şi înnoieşte cărările cunoaşterii ca şi Legile firii, aducând la Sine

mulţime de sihaştri şi de cuvioşi, care cântă: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu, care S-a pogorât …

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Curăţindu-te pe tine însuţi de noroiul patimilor, cu osârdie te-ai arătat locaş strălucitor lui Dumnezeu, părinte, strigând: lăudaţi pe Domnul şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu rugăciunile cele către Domnul curăţeşte-ne pe noi de toată întinăciunea; şi cu rugăciunea ta cea fierbinte izbăveşte de furtunile patimilor, ale bolilor şi ale supărărilor pe cei ce te cinstesc pe tine după cum se cuvine, Sfinte prea cuvioase părinte Patapie.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Chivernisindu-ţi viaţa în chip vrednic de Dumnezeu, cuvioase părinte, te-ai arătat iconom, bine slujind nevoilor sfinţilor, cuvioase; cu care te-ai învrednicit moştenirii Celei de sus.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Curata, care a aşezat în cer firea cea pământească şi pieritoare, Slava îngerilor şi Bucuria cuvioşilor, care singură este Stăpâna celor zidite, ca Una ce a născut pe Dumnezeu, să fie lăudată în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Dumnezeu, care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evrei şi a prefăcut văpaia în rouă, ca pe Domnul lăudaţi-L lucrurile şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu Cuvântul, cel din Dumnezeu, care cu înţelepciune de negrăit a venit ca să înnoiască pe Adam cel rău căzut în stricăciune, din pricina mâncării şi care S-a Întrupat din Sfânta Fecioară pentru noi, credincioşii, cu un gând întru laude Îl slăvim.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Zi de mântuire a strălucit prăznuirea ta, luminând inimile cele din întuneric, risipind negura patimilor şi arătând fii ai Luminii, pe cei ce te cinstesc acum pe tine, slujitorul lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Patapie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Odrasla tebanilor, fala celor din pustiu, strălucirea şi buna cuviinţă a călugărilor, luminătorul celor din Bizanţ, pe Sfântul Patapie, care s-a arătat înger pe pământ, toţi după vrednicie, să-l fericim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Deopotrivă cu îngerii fiind, întocmai cu cuvioşii şi părtaş cu proorocii, cu Apostolii şi mucenicii, cu ierarhii şi cuvioşii şi slujind prea cinstitei Treimi, în curăţia cugetului, roagă-te pentru noi toţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Taina cea mare a zămislirii tale cea mai presus de cuget, înfricoşează pe îngeri, Ceea ce eşti de Dumnezeu cu har dăruită, mângâie adunările cuvioşilor, veseleşte pe Sfinţii părinţi, care dumnezeieşte te laudă pe tine, Născătoare de Dumnezeu, neispitită de nuntă.

Sedelna, glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea lumi-nată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Uscat-ai patimile trupului cu curgerile lacrimilor, de Dumnezeu fericite părinte şi râuri de tămăduiri ai izvorât, Sfinte părinte Patapie. Pentru aceasta venind la cinstitele tale moaşte, culegem har şi milă, prăznuindu-ţi pomenirea după vrednicie, cu credinţă fierbinte, de Dumnezeu fericite.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Luând asupra ta sărăcia Cuvântului, Cel ce S-a născut pentru noi din Fecioară, ai privit cele vremelnice întocmai ca pe o iarbă, fericite; că gustând din pomul cunoştinţei, cuvioase, te-ai arătat dumnezeiesc învăţător călugărilor. Pentru aceasta pe toţi i-ai îndemnat spre râvna vieţuirii îngereşti, cu dumnezeieştile tale cuvinte, de Dumnezeu purtătorule, prea cuvioase Patapie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedelna înaintepăznuirii Sfintei Ana, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Uşa cea neumblată acum mai înainte se vesteşte; Cetatea cea întru tot luminată vine să lumineze; cea care singură este cu totul Preacurată, drepţilor se arată astăzi prin îngeri. Pentru aceasta cu bucurie strigăm către Ziditorul: dăruieşte-ne nouă roadă Izvorul nestricăciunii.